*במקרא נדרש לפניו ולאחריו מסופלני, אמר אביי הא דרבי אליעזר ברבי שמעון מפקא מדאבוה ומפקא מדרבנן דתניא רבי אליעזר ברבי שמעון אומר כל מקום שנאמר אצבע בקבלה שינה: בקבלה פסול, בנתינה כשר, וכל מקום שנאמר אצבע בנתינה שינה: בנתינה פסול בקבלה כשר, והיכן נאמר אצבע בנתינה? דכתיב ולקחת מדם הפר ונתת על קרנות המזבח באצבעך, וקסבר *מקרא נדרש לפניו ולא לפני פניו (א) (ולאחריו: *אמר רבה בר בר חנה אמר (ב) רבי יוחנן כל מקום שנאמר אצבע, וכהונה, אינה אלא ימין, דא סלקא דעתין תרתי בעינן, כדכתיב ולקח הכהן מדם הרטאת באצבעו, ויליף ממצורע דכתי' וטבל הכהן את אצבעו הימנית (ג) ורבי קמיצה דלא כתיב בה אלא בהונה *וחנן קמץ בשמאל פסול (ד) אלא אמר רבא או אצבע, או כהונה, א"ל אביי *הרי הולכת אברים לכבש דכתיב בהו בהונה, דכתיב והקריב הכהן את הכל [והקטיר] המזבחה, ואמר מר זו הולכת אברים לכבש *וחנן הרגל של ימין בשמאלו ובית עורה לחוץ (ה) [רבי אמר יוחנן] או אצבע או כהונה בדבר המעכב כפרה דומיא דמצורע, והרי קבלה (ו) דכתב בהו בהונה, ודבר המעכב בכפרה הוא וחנן קבל בשמאל פסול ור"ש מכשיר? ר"ש חרתי בעי מר"ש תרתי והתניא רבי שמעון אומר כל מקום שנאמר יד אינו אלא ימין, אצבע, אינו אלא ימין, אצבע, לא בעיא כהונה, כהונה, בעיא אצבע, ואלא "כהן" למה לי? (ז) בבי'הונן, והרי זריקה דלא כתב בהו אלא כהונה, וחנן זרק בשמאל פסול, ולא פליג רבי שמעון? אמר אביי פליג בברייתא דתניא קבל בשמאל פסול ורבי שמעון מכשיר, זרק בשמאל פסול ורבי שמעון מכשיר} אלא הא *דאמר רבא *יד יד לקמיצה {רגל רגל לחליצה, אזן אזן לרציעה} למה לי מדרבה בר בר חנה נפקא? חד לקומץ וחד לקדוש קומץ ולר"ש

נדרש (ב). ר"ש סבר מ[מקרא] נדרש לאחריו ולא לפניו הילכך אצבע אוכמן דכתיב בתריה קלי ולא אוכלה דכתיב לקמיה אבל סברי מקרא נדרש לפניו ולאחריו: **מפקא מדאבוה**. מוצאת מכלל דברי אביו ומכלל דברי חכמים: **כל מקום שנאמר אצבע בקבלה** תורה אור ולא בנתינה כגון אלו קרא דלעיל דר' אלעזר בר"ש דרש אצבע אוכמן דכתיב בתריה קלי ולא אוכלה דכתיב לקמיה אבל סברי מקרא נדרש לפניו ולאחריו: **שינה בקבלה**. שקיבל בשמאל (ג) וקאמר לך במקום שנכתב שם תתנו ולא ם) במה שלא נכתב בו: **ולקחת מדם הפר**. בפר המיוחס כתיב: **ולא לפני פניו**. דלא דרש להאי באצבע דמיוחס אולקחה, ולא לאחריו דלא דרש להאי "באצבעו" לחטאת יחיד (ויקרא ד) אותן והייט פליג **ולדרבנן** דאמרו אחרון ולא לפניו בין לאחריו: **וכהונה**. כגון "הכהן" או "הכהנים": **תרתי בעינן**. אצבע וכהונה כגון האי קרא דכתיב גבי זריקת חטאת ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו וקאמר ר' יוחנן הכהן ימין בעי דגמר ממצורע עשיר דכתיב ביה "אצבע, וכהונה" ומפרש יא) ביה "ימנית": **הרגל של ימין**. טעמא דיד שמאל לכבש משום דרגל ימין יב) קרבה תחילה עם הראש כדקיימא לן בפ"ב דסדר יומא (דף כה.) והילכך מוליך הראש בימין שהוא חשוב והרגל בשמאל: **ובית עורה לחוץ**. כלפי העם ומקום המזבח כלפי המזרח: **דומיא דמעכב כפרה**. דומיא דהזאה של מצורע יג) כגון קמילה אבל הולכת אברים דלא מעכבא כפרה דהוא עצמו שלא הוקטרו לימוריו כשר לא בעיא ימין: **קבלה כתב בה כהונה**. דכתיב יד) והקריבו בני אהרן הכהנים ואמר מר זו קבלת הדם: **ואלא כהן למה לי**. בקבלה הא כתיב בני אהרן טו) לי לאו לאגמורי לימין אתא: **בכיהונו**. בגבדי כהונה: **וזרק בשמאל פסול ור"ש מכשיר**. אמאר כל הזבחים (ד) דלא כתב בהו אצבע אלא וזרקו הכהנים, אבל בזריקת חטאת מודה ר"ש כדאמר לעיל בשאבע, ונתן שלא תהא נתינה אלא בימין: **ולא הא דאמר רבא**. במנחות בפ"ק (דף י.) יד יד לקמילה בפרשת מצורע עשיר כתיב "על תנוך אזן הימנית, ועל בהן ידו הימנית, ועל בהן רגלו הימנית" וקרא יתירא הוא כדמפרש התם וקאמר רבא יד דמצורע אתי לג"ש למיגמר יד דקמילה מינה שתהא בימין והיכא טז) כתב יד בקמילה וימלא כפו ממנה": **לחלינה**. שתהא בימין: **לאו לי**. יד בקמילה: **מדרבה בר בר חנה נפקא**. דהא כהונה כתיב יז): **לקדוש קומץ**. בכלי שרת שיהא בימין שיתחז הכלי שהוא מקדש בו בידו הימנית: ולרבי

כתיב בהו כהונה בעיא אצבע אבל ר"ש לא סבר לה כוותיה כה] למילף ימין בזריקה מדמשמע דלא מיקרא מזה וקשה לר"ש דלא פליג ר"ש טו) דילמא הייט משום דליף מהיקשא ויש לומר דעדיפא משני פליג בברייתא וקשה לפר"ת דלא פליג ר"ש יט) דילמא בסמוך ובפ"ק (לעיל דף יח.) דאמר ומאי טעמא דר"ש כא לעבודה בכלי שובדה בשמאל כאשם והייט בזריקת אשם כז) דבקבלה לא חייבי דאפי' חטאת נמי לא בעי ימין בקבלה לר"ש דאמרה יד בקבלה (לר"ש) כו) ולריך לאתרן דהאי תנא סבר לה כוותיה בחדא ואם תאמר לפירוש רביו אם נמי דגרסינן מלק הא מליקה נפקא לן בפ"ק דחולין (דף כב.) ימין אפילו לר"ש מדכתיב ואת השני יעשה עולה כמשפט דרשינן "כמשפט חטאת בהמה כח] דאינה באה אלא בימין וא